

Det må endvidere overvejes, hvordan man kan tilskynde private til at rejse skov. Det vil nærmere blive overvejet, om og hvordan f.eks. institutioner ved langsigtede investeringer kan finansiere skovrejsning på marginaljord. En del af skovrejsningen vil kunne ske i offentlig regi, også gennem arrondering af eksisterende skove.

Regeringen fremlægger en skovpolitisk redegørelse i marts 1987.

3.5. Særlige initiativer med hensyn til fysisk planlægning

Spørgsmålet om marginaljorder og miljømæssige interesseområder, herunder natur- og miljøhensyn knyttet til både den produktive og ikke-produktive natur, vil indgå centralt i den fysiske planlægning i de kommende år.

Gennem bl.a. offentlighedsfasen i planlægningen kan de berørte parter, herunder jordbrugerne, inddrages i en dialog med myndighederne om den fremtidige udvikling i de enkelte områder.

Udnyttelsen og beskyttelsen af det åbne land er fastlagt i region- og kommuneplaner. Disse planer samt sektorplanerne udgør derfor et væsentligt grundlag for realiseringen af strategien.

I nogle tilfælde vil strategiens udmøntning kræve, at der sker en justering og udbygning af eksisterende planer, f.eks. hvor regionplanrammerne er uforenelige med strategiens målsætning.

Udpegning af miljøfølsomme områder og skovrejsningsområder vil i den forbindelse være vigtige elementer i den kommende fysiske planlægning og medtages i den næste regionplanrunde.

Hertil kommer, at strategiens formål og virkemidler generelt bør afspejles, både i den sammenfattende planlægning og i sektorplanerne. Sammen med region- og kommuneplaner vil navnlig sektorplaner for landbrug, fredning, råstofområdet, recipientkvalitet og de kommende, reviderede planer for vandressourcernes beskyttelse og anvendelse indgå som det fremtidige administrationsgrundlag for strategien.

Det er ikke hermed hensigten med strategien at lægge op til en detaljeret planlægning for samtlige miljømæssige interesseområder og marginaljorder i Danmark.

Den supplerende planlægningsindsats vil koncentreres om områder, hvor der bl.a. har vist sig stort sammenfald mellem miljømæssige interesseområder og landbrugsmæssige marginaljorder, f.eks. ådale, tørre, sandede områder med sårbart grundvand og stor koncentration af truede naturtyper m.v., samt i oplande til følsomme overfladevandsrecipienter.

Det antages, at de foreslåede ændringer i en række miljø- og planlægningslove (L 24 fremsat i Folketinget den 8. oktober 1986) gennemføres. Herefter skal der hvert fjerde år foreligge en amtskommunal redegørelse for de enkelte sektorområder. Det vil blive overvejet, i hvilket omfang der skal udarbejdes »handlingsprogrammer« for nærmere bestemte områder, hvor konkrete mål og midler til bestemte strategiformål afvejes. Sådanne handlingsprogrammer kan eksempelvis omhandle »drift og pleje af ådale«, »sikring af grundvandsressourcer ved ekstensivt landbrug og skovbrug i x-kommune«, »drift og pleje af beskyttelsesbrammer og -zoner«, »drift og pleje af miljøfølsomt område nr. x«.

Realiseringen af strategien bygger på, at alle deltager i gennemførelsen af initiativerne. Amtskommuner, kommuner og lokalbefolkningen skal have medindflydelse, også i planlægningsfasen. I en lang række tilfælde er kommunerne egnede som den udførende kraft, når denne strategis tanker skal føres ud i livet.

I takt med strategiens udmøntning vil det derfor blive overvejet, om og hvordan man kan tilrettelægge en lokalt orienteret og ofte mere detaljeret problem- og emneorienteret planlægning i det åbne land, på tværs af sektorer og myndigheder.

3.6. Initiativer til styrkelse af rådgivning, information og forskning

Forvaltningen af miljømæssige interesseområder og marginale jorder varetages hovedsagelig af den enkelte jordbruger. Landmanden er vor vigtigste arealforvalter. Samarbejdet mellem myndigheder, konsulenttjenester, erhvervsorganisationer og »grønne organisationer« skal yderligere udbygges for at styrke miljøhensynene i rådgivningsarbejdet, ikke mindst omkring de marginale jorder og miljømæssige interesseområder.